

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล ความหวัง และคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัส (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ รายได้ ระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวี) กับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัส (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ รายได้ ระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวี) กับคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัส (4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหวังกับคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัส (5) เปรียบเทียบความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่มีลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ สถานภาพสมรส และปัญหาสุขภาพหลังจากรับประทานยาต้านไวรัส) ที่แตกต่างกัน (6) เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่มีลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ สถานภาพสมรส และปัญหาสุขภาพหลังจากรับประทานยาต้านไวรัส) ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มารับบริการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวี ที่สถาบันบำราศนราดูร จำนวน 140 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามความหวังที่คัดแปลงจากแบบสอบถามความหวังของ Herth (Herth Hope Index) และแบบสอบถามคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย กรณี 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความหวัง โดยรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสอยู่ในระดับสูง และคุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสอยู่ในระดับที่ดี
2. อายุ รายได้ ระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีไม่มีความสัมพันธ์กับความหวัง โดยรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. อายุและรายได้มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต โดยรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่ระดับนัยสำคัญ .001 และระยะเวลาที่ทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต โดยรวมที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. ความหวัง โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต โดยรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่ระดับนัยสำคัญ .001
5. ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่มีเพศ สถานภาพสมรส และปัญหาสุขภาพหลังจากรับประทานยาต้านไวรัสมีค่าคะแนนเฉลี่ยความหวัง โดยรวม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05
6. ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสที่มีเพศ สถานภาพสมรส และปัญหาสุขภาพหลังจากรับประทานยาต้านไวรัส มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพชีวิต โดยรวม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

As descriptive research, this thesis delineates the demographical characteristics of selected patients infected with the human immunodeficiency virus (HIV) who are being treated with antiretroviral drugs. Also considered are the expressions of hope voiced by the HIV patients under study, as well as their perceived quality of life. Further investigated is the relationship between such demographical factors as age, income and the period of time having lapsed since becoming aware of being HIV infected and the expressions of hope voiced by these HIV infected patients. Additionally taken into account is the relationship between the aforesaid demographical factors and the perceived quality of life of these patients. Moreover, studied is the

relationship between expressions of hope and the perceived quality of life evinced by these patients under examination. Finally, ascertained are the expressions of hope voiced by these patients and their perceived quality of life insofar as these factors impinge upon differences in the demographical characteristics of gender, marital status, and having health problems since the commencement of an antiretroviral drug regimen.

The sample population consisted of 140 HIV infected patients treated with antiretroviral drugs at Bamrasnaradura Infectious Disease Institute. These patients were chosen through an application of the purposive sampling method in accordance with set criteria. The instrument of research was tripartite in nature: a questionnaire soliciting demographical data, a questionnaire inquiring into expressions of hope as adapted from the Herth Hope Index, and an abbreviated questionnaire in Thai pertaining to perceptions of quality of life, namely, the World Health Organization Quality of Life brief field trial version (WHOQOL-BREF-THAI) questionnaire in Thai.

As for techniques of descriptive and inferential statistics used in this investigation, the researcher made use of the techniques of percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient. Furthermore, a test of means was utilized to determine complete independence of the groups being compared.

Findings are as follows:

1. Overall, hope voiced by the HIV infected patients treated with antiretroviral drugs under investigation was at a high level. Overall, the perceptions of the quality of life of these patients were also determined to be at a good level.
2. The demographical factors of age, income, and the period of time having lapsed since becoming aware of being HIV infected were not found to be correlated with the overall expression of hope of these patients at a statistically significant level of .05.
3. The demographical factors of age and income were found to be correlated with the overall perceived quality of life evinced by these patients at a statistically significant level of .001. However, the period of time having lapsed since becoming aware of being HIV infected was not found to be correlated with the overall perceived quality of life evinced by these patients at a statistically significant level of .05.
4. Overall, expressions of hope voiced by these patients were found to be positively correlated with the overall perceived quality of life evinced by them at a statistically significant level of .001.
5. The patients under study who differed in the demographical characteristics of gender, marital status, and having health problems after commencing an antiretroviral drug regimen exhibited no concomitant differences in three average scores pertaining to expressions of hope at a statistically significant level of .05.
6. The patients under study who differed in the demographical characteristics of gender, marital status, and having health problems after commencing an antiretroviral drug regimen exhibited no further differences at the statistically significant level of .05.